

[Jørgen Jensen]

stre har kæmpet for tre afgørende ting, så er det vel netop dem, der forhindrer socialdemokratiet i at være fornuftigt på dette område. Venstre ville ikke have, at man gik ud og ind af systemet. Så er det altså derfor, at arbejdsministeren heller ikke vil have det. Man ville heller ikke fra venstres side have nogen efterløn samtidig med deltidsarbejde. Ja men så er det vel derfor, at socialdemokratiet ikke vil. Netop dér har vi peget på, at SV-samarbejdet forhindrer en rigtig efterlønsordning.

Så må jeg sige, at hr. Kaj Poulsen jo egentlig er lærenem med hensyn til at finde nogle formuleringer, men man skal så bare passe på, at de også er rigtige. Jeg stillede nogle spørgsmål til arbejdsministeren om, hvornår fagbevægelsen havde krævet, at man skulle fastholde de negative ting i dette lovforslag. Jeg spurgte, hvilket forbund eller hvilken fagforening der har behandlet lovforslag nr. L 31. Man svarer, at der er mange, der har behandlet forslaget om efterløn. Ja, jeg kan sige, at i 1964 stillede jeg som afdelingsformand det selv som et krav. Mange har krævet efterløn, det lægger vi ikke skjul på, men jeg sagde: lovforslag L 31. Der er intet forbund, ej heller LOs repræsentantskab – i hvert fald indtil februar måned d.å., dér sad jeg som medlem af det – som har fået forelagt dette forslag.

Ingen har behandlet de negative sider, og det er sådan set det, der er det afgørende for mig. Efterløn, nu vel, det vil man gerne have, men vi har peget på en række negative ting i det efterlønsforslag, som ligger her. Vi har sagt, det kunne have været ændret, hvis socialdemokratiet ville. Og så kommer man og siger: ja men fagbevægelsen kræver det. Fagbevægelsen kræver ikke de negative ting, som ligger i dette forslag. De kræver ikke, at man skal sortere mennesker fra. De kræver ikke, at man skal forhindre, at mennesker går ned på deltid. Nej, dér har man bundet sig til noget andet.

Hr. Kaj Poulsen siger: hvilke arbejdspladser har ikke krævet parallelanvisning og jobtilbud? Ja, dér kunne jeg hurtigt svare, at indtil februar måned var jeg formand for en fagforening, hvor der var 450 arbejdspladser. De havde generalforsamling sidste uge, og ingen af disse 450 har krævet det. Jeg har heller ikke på noget andet område set det, og jeg ville bare have nævnt én eneste, som hav-

de krævet det. Nej, det, fagbevægelsen krævede, og det, man krævede fra arbejdspladserne, var en statslig indsats for at få arbejde.

Jobtilbudsordningen, hvorfor er der betænkelighed ved den? For det første er det betænkelighed ved at give de arbejdsgivertilskud, der ligger i den. For det andet nævnte jeg udtrykkelig ved første behandling dengang, om man ikke i og for sig kunne udvise så megen fantasi bare én gang, at man satte sig ind i den situation, et menneske var i, hvis det havde gået arbejdsløs i 3½ år og så skulle gå ud til en arbejdsgiver og sige: du skal beskæftige mig; jeg skal mindst have 31 kr. 50 øre i timen, dér får du de 20 kr. af mig, for jeg er ikke mere værd. Prøv at sætte jer ind i den psykologiske baggrund, som ligger i dette. Er der nogen arbejdspladser, som har krævet dette? Nej, det er der ikke. Derfor er det urimeligt at stille det op på den måde. I spørgsmålet om parallelanvisning lød kravet fra arbejdspladserne: anvisning og kontrol tilbage. Også det var et misfoster, som lå i det lovforslag.

Derfor må jeg altså sige, at det, der har været afgørende for os i denne debat, har været at pege på de negative ting og at pege på de muligheder, der lå her i folketinget for at sikre et bedre lovforslag, men dem har man altså ikke villet udnytte. Derfor må vi sige, at vores holdning afhænger af afstemningen om de ændringsforslag, der ligger. Det er muligt, og jeg kan bare pege på det ene ændringsforslag, vi har stillet uden for betænkningen. Hvis man virkelig ville leve op til det, som arbejdsministeren har talt om, nemlig at de over 60 år også skulle have mulighed for jobtilbud, så kunne man jo stemme for vores ændringsforslag, som ikke vælter så meget om på loven, men som forhindrer, at man ofrer, ganske vist nogle få tusinder, der bliver presset ud i noget, som de ikke ønsker.

Honoré (KrF):

Hr. Holm spurgte mig, om kristeligt folkeparti fortsat var tilhænger af en stram finanspolitik, og det spørgsmål kan jeg besvare bekræftende. Hr. Holm spurgte endvidere, om det var min mening, at det konservative ændringsforslag var mere overskueligt. Ja, det er mere overskueligt i den forstand, at udgifterne dertil formodentlig vil være betydelig